

Αρ. 4342, 29.6.2012

85(I)/2012

Ο ΠΕΡΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ
ΣΧΕΤΙΚΩΝ
ΜΕ ΦΟΡΟΥΣ, ΔΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΜΕΤΡΑ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2012

Προοίμιο. Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο -

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 84,
31.03.2010,
σ. 1.

«Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου της 16^{ης} Μαρτίου 2010 περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα».

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αμοιβαίας Συνδρομής για την Είσπραξη Απαιτήσεων Σχετικών με Φόρους, Δασμούς και Άλλα Μέτρα Νόμος του 2012.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

«αίτηση συνδρομής» σημαίνει τις αιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 6, 9, 11 και 17

«αιτούσα αρχή» σημαίνει, ανάλογα με την περίπτωση, το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, το γραφείο διασύνδεσης ή το τμήμα διασύνδεσης στη Δημοκρατία ή σε άλλο κράτος μέλος, που υποβάλλει αίτηση συνδρομής σχετική με απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 4.

«αρμόδια αρχή» σημαίνει την αρχή στη Δημοκρατία ή την αρχή ενός άλλου κράτους μέλους που, σύμφωνα με την ισχύουσα στην κάθε περίπτωση νομοθεσία, είναι αρμόδια για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 4 και ενεργεί ως αιτούσα αρχή ή λαμβάνουσα την αίτηση αρχή, ανάλογα με την περίπτωση.

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία.

«διαβίβαση με ηλεκτρονικά μέσα» σημαίνει τη διαβίβαση με τη χρήση ηλεκτρονικού εξοπλισμού για επεξεργασία, περιλαμβανομένης της

ψηφιακής συμπίεσης, και για αποθήκευση δεδομένων καθώς και με τη χρήση καλωδίων, ασυρμάτου, οπτικών τεχνολογιών ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων·

«δίκτυο CCN» σημαίνει την κοινή πλατφόρμα που βασίζεται στο κοινό δίκτυο επικοινωνίας (CCN), το οποίο αναπτύχθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για όλες τις διαβιβάσεις με ηλεκτρονικά μέσα μεταξύ των αρμόδιων αρχών στον τομέα των τελωνείων και της φορολογίας·

«Επιτροπή» σημαίνει την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 302,
19.11.2011,
σ. 16.

«Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1189/2011» σημαίνει τον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1189/2011 της Επιτροπής της 18^{ης} Νοεμβρίου 2011 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένους φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

«λαμβάνουσα την αίτηση αρχή» σημαίνει, ανάλογα με την περίπτωση, το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, το γραφείο διασύνδεσης ή το τμήμα διασύνδεσης στη Δημοκρατία ή σε άλλο κράτος μέλος, καλούμενο και ως αποδέκτρια αρχή, προς το οποίο υποβάλλεται αίτηση συνδρομής σχετική με απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 4·

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 84,
31.3.2010, σ. 1.

«Οδηγία 2010/24/ΕΕ» σημαίνει την Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου της 16^{ης} Μαρτίου 2010 περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα·

«πρόσωπο» σημαίνει:

- (α) φυσικό πρόσωπο·
- (β) νομικό πρόσωπο·
- (γ) εφόσον προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ένωση προσώπων στην οποία αναγνωρίζεται δικαιοπρακτική ικανότητα, χωρίς όμως να έχει το νομικό καθεστώς νομικού προσώπου· ή
- (δ) οποιοδήποτε άλλο νομικό μόνιμο οποιασδήποτε φύσεως και μορφής, είτε διαθέτει νομική προσωπικότητα είτε όχι, που έχει στην κυριότητά του ή διαχειρίζεται περιουσιακά στοιχεία τα οποία, συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος που απορρέει από αυτά, υπόκεινται σε φόρο που καλύπτεται από

τον παρόντα Νόμο·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Οικονομικών·

(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι που περιέχονται στον παρόντα Νόμο και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά, έχουν την έννοια που τους αποδίδει η εκάστοτε σε ισχύ νομοθεσία στη Δημοκρατία που αφορά φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου.

Σκοπός.

3. Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι ο καθορισμός των κανόνων βάσει των οποίων η αρμόδια αρχή στη Δημοκρατία παρέχει σε ή αιτείται από άλλο κράτος μέλος, ανάλογα με την περίπτωση, συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4, οι οποίες γεννώνται σε άλλο κράτος μέλος ή στη Δημοκρατία, αντίστοιχα.

Πεδίο εφαρμογής.

4.-(1) Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται σε απαιτήσεις που αφορούν:

- (α) όλους τους φόρους και δασμούς οποιουδήποτε είδους, οι οποίοι επιβάλλονται από τη Δημοκρατία ή τα άλλα κράτη μέλη ή τις εδαφικές ή τις διοικητικές τους υποδιαιρέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών, ή για λογαριασμό τους ή για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- (β) επιστροφές, παρεμβάσεις και άλλα μέτρα στο πλαίσιο του συστήματος ολικής ή μερικής χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου για την Αγροτική Ανάπτυξη (ΕΓΤΑΑ), συμπεριλαμβανομένων ποσών που πρέπει να εισπραχθούν σε σχέση με αυτές τις ενέργειες·
- (γ) τις εισφορές και άλλα τέλη που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης των αγορών για τον τομέα της ζάχαρης·
- (δ) διοικητικές κυρώσεις, πρόστιμα, τέλη και προσαυξήσεις σχετικά με απαιτήσεις για τις οποίες είναι δυνατόν να ζητηθεί αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τις παραγράφους (α) έως (γ) του παρόντος εδαφίου, που επιβάλλονται από τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες για την επιβολή των σχετικών φόρων ή δασμών ή για τη διεξαγωγή σχετικών διοικητικών ερευνών ή επικυρώνονται από διοικητικά ή δικαστικά όργανα μετά από αίτηση των πιο πάνω διοικητικών αρχών·

- (ε) τέλη για πιστοποιητικά και παρόμοια έγγραφα που εκδίδονται στα πλαίσια διοικητικών διαδικασιών οι οποίες αφορούν φόρους και δασμούς·
 - (στ) τόκους και έξοδα που σχετίζονται με τις απαιτήσεις για τις οποίες είναι δυνατόν να ζητηθεί αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τις πιο πάνω παραγράφους.
- (2) Εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής του παρόντος Νόμου-
- (α) υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης πληρωτέες προς τη Δημοκρατία ή άλλο κράτος μέλος ή μια υποδιαίρεση αυτών ή προς ιδρύματα κοινωνικών ασφαλίσεων δημοσίου δικαίου·
 - (β) τέλη έκδοσης που δεν αναφέρονται στην παράγραφο (δ) έως (στ) του εδαφίου (1)·
 - (γ) οφειλές συμβατικής φύσης, όπως αντιπαροχή για κοινωφελείς υπηρεσίες·
 - (δ) ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο ποινικής δίωξης ή άλλες ποινικές κυρώσεις που δεν καλύπτονται από την παράγραφο (δ) του εδαφίου (1).

Οργάνωση.

5.-(1) Την κύρια ευθύνη για τις επαφές με τα άλλα κράτη μέλη στον τομέα της αμοιβαίας συνδρομής στα πλαίσια του παρόντος Νόμου καθώς και για τις επαφές με την Επιτροπή αναλαμβάνει ένα κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, το οποίο καθορίζεται ειδικά και τελεί υπό το συντονισμό του Υπουργού.

(2) Οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας καθορίζουν γραφεία διασύνδεσης, τα οποία είναι υπεύθυνα για τις επαφές με τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή όσον αφορά έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τύπους ή κατηγορίες φόρων και δασμών που προβλέπονται στο άρθρο 4.

(3) Οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας μπορούν να ορίζουν πέραν από τα γραφεία που καθορίζονται στα εδάφια (1) και (2), και τμήματα διασύνδεσης, τα οποία ζητούν ή παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος Νόμου σε σχέση με τις συγκεκριμένες εδαφικές ή επιχειρησιακές τους αρμοδιότητες.

(4) Η Δημοκρατία διασφαλίζει ότι η αρμοδιότητα του κάθε γραφείου ή τμήματος σύμφωνα με τα εδάφια (1) έως (3), να χειρίζεται αιτήσεις, καθορίζεται με τέτοιο τρόπο ώστε να καθίσταται σαφές ποιο από αυτά τα γραφεία είναι αρμόδιο για μία συγκεκριμένη αίτηση.

(5) Όταν ένα γραφείο διασύνδεσης ή ένα τμήμα διασύνδεσης λαμβάνει αίτηση αμοιβαίας συνδρομής που απαιτεί ενέργειες εκτός των αρμοδιοτήτων του, τη διαβιβάζει αμελλητί στο αρμόδιο γραφείο ή στο αρμόδιο τμήμα, εάν του είναι γνωστό, ή στο κεντρικό γραφείο διασύνδεσης και ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή.

(6) Η Δημοκρατία ενημερώνει την Επιτροπή για το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης και για κάθε γραφείο διασύνδεσης ή τμήμα διασύνδεσης που έχει καθοριστεί καθώς και για οποιαδήποτε αλλαγή σε σχέση με την πιο πάνω πληροφορία και με τις αρμόδιες αρχές.

(7) Το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα κάθε επικοινωνίας, ανεξάρτητα εάν αυτή διενεργείται από το ίδιο ή εκ μέρους του και με τη σύμφωνη γνώμη αυτού.

ΜΕΡΟΣ Ι Ι ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Αίτηση
παροχής
πληροφοριών.

6.-(1) Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία παρέχει οποιεσδήποτε πληροφορίες είναι πιθανόν να αφορούν την αιτούσα αρχή για την είσπραξη απαιτήσεων της, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4:

Νοείται ότι, για το σκοπό της παροχής των πληροφοριών αυτών, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία μεριμνά για τη διεξαγωγή οποιωνδήποτε διοικητικών ερευνών, οι οποίες απαιτούνται για τη συγκέντρωση των πληροφοριών.

(2) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες:

- (α) που δεν θα ήταν σε θέση να αποκτήσει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στη Δημοκρατία·
- (β) που θα αποκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο· ή
- (γ) που η αποκάλυψή τους θα ήταν πιθανό να προσβάλει την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη της Δημοκρατίας.

(3) Οι διατάξεις του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, σε καμία περίπτωση δύναται να ερμηνεύονται ότι επιτρέπουν στη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή κάτοχος των πληροφοριών αυτών είναι

τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή πρόσωπο που ενεργεί ως πράκτορας ή υπό εχέμυθη ιδιότητα ή επειδή η πληροφορία αφορά ιδιοκτησιακά συμφέροντα προσώπου.

(4) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία πληροφορεί την αιτούσα αρχή για τους λόγους άρνησης ικανοποίησης της αίτησης πληροφοριών.

(5) Το έντυπο της αίτησης παροχής πληροφοριών καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Υπουργού που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ανταλλαγή πληροφοριών χωρίς προηγούμενη αίτηση.

7. Σε περίπτωση επιστροφής φόρων ή δασμών, πλην του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, η οποία αφορά πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, η αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας δύναται να ενημερώνει το κράτος μέλος εγκατάστασης ή διαμονής του προσώπου αυτού για την επικείμενη επιστροφή.

Παρουσία της αιτούσας αρχής στις διοικητικές έρευνες.

8.-(1) Μετά από συμφωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής στη Δημοκρατία και σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που έχουν καθοριστεί από τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία, λειτουργοί εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή δύναται, για τους σκοπούς ενίσχυσης της αμοιβαίας συνδρομής στα πλαίσια του παρόντος Νόμου:

- (α) να είναι παρόντες στα γραφεία της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής στη Δημοκρατία·
- (β) να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες που διεξάγονται στο έδαφος της Δημοκρατίας·
- (γ) να παρέχουν συνδρομή στους αρμόδιους λειτουργούς της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής στη Δημοκρατία κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων στη Δημοκρατία.

(2) Οι εξουσιοδοτημένοι λειτουργοί της αιτούσας αρχής, οι οποίοι ενεργούν με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (1) πρέπει, ανά πάσα στιγμή, να είναι σε θέση να παρουσιάζουν γραπτή εξουσιοδότηση, στην οποία να αναφέρονται η ταυτότητά τους και η υπηρεσιακή ιδιότητά τους.

ΜΕΡΟΣ III ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Αίτηση κοινοποίησης ορισμένων

9.-(1) Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία κοινοποιεί στον αποδέκτη όλα τα έγγραφα,

εγγράφων
σχετικών με
απαιτήσεις.

περιλαμβανομένων των δικαστικών, που προέρχονται από το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής και αφορούν απαίτηση, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 4, ή την είσπραξη αυτής.

(2) Η αίτηση κοινοποίησης συνοδεύεται από το ενιαίο έντυπο κοινοποίησης, το οποίο καθορίζεται στον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1189/2011 και περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- (α) όνομα, διεύθυνση και άλλα δεδομένα σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αποδέκτη·
- (β) το σκοπό της κοινοποίησης και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου η κοινοποίηση θα πρέπει να πραγματοποιηθεί·
- (γ) περιγραφή του συνημμένου εγγράφου καθώς και της φύσης και του ποσού της σχετικής απαίτησης·
- (δ) όνομα, διεύθυνση και άλλες λεπτομέρειες επαφής όσον αφορά:
 - (i) το γραφείο που είναι υπεύθυνο για το συνημμένο έγγραφο και, εφόσον διαφέρει·
 - (ii) το γραφείο από το οποίο μπορούν να ληφθούν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με το κοινοποιούμενο έγγραφο αναφορικά με τις δυνατότητες αμφισβήτησης της υποχρέωσης πληρωμής.

(3) Το ενιαίο έντυπο κοινοποίησης που αναφέρεται στο εδάφιο (2) πιο πάνω, κοινοποιείται στον αποδέκτη στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής:

Νοείται ότι, ο αποδέκτης μπορεί να αιτηθεί να λάβει το έγγραφο αυτό σε μία από τις άλλες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το αίτημα αυτό πρέπει να υποβληθεί εντός επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του ενιαίου εντύπου κοινοποίησης:

Νοείται περαιτέρω ότι, τέτοια μεταγενέστερη διαβίβαση μίας άλλης μετάφρασης του ενιαίου εντύπου κοινοποίησης δε συνιστά νέα κοινοποίηση και δεν επηρεάζει την ημερομηνία της αρχικής κοινοποίησης του ενιαίου εντύπου κοινοποίησης:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, η εγκυρότητα του ενιαίου εντύπου κοινοποίησης δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι μέρος του εντύπου αυτού έχει συνταχθεί σε περισσότερες από μία γλώσσες.

(4) Η εγκυρότητα των εγγράφων που κοινοποιούνται στον αποδέκτη από το κράτος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής ή η κοινοποίηση των εγγράφων αυτών, δεν επηρεάζεται για μόνο το λόγο ότι αυτά τα έγγραφα παρουσιάζονται σε γλώσσα που δεν είναι κατανοητή από τον αποδέκτη.

(5) Η αιτούσα αρχή στη Δημοκρατία υποβάλλει αίτηση κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο αυτό, μόνο όταν δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το σχετικό έγγραφο με βάση τους κανόνες και νόμους που διέπουν την κοινοποίηση αυτή στη Δημοκρατία ή όταν τέτοια κοινοποίηση θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσχέρειες.

(6) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία πληροφορεί αμέσως την αιτούσα αρχή όσον αφορά τις ενέργειες που έγιναν σε σχέση με την αίτηση κοινοποίησης και, ειδικότερα, αναφορικά με την ημερομηνία κατά την οποία το έγγραφο κοινοποιήθηκε στον αποδέκτη.

(7) Το έντυπο της αίτησης κοινοποίησης καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Υπουργού που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Μέσα
κοινοποίησης.

10.-(1) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία διασφαλίζει ότι η κοινοποίηση στη Δημοκρατία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν σε αυτή.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται χωρίς να επηρεάζονται από οποιαδήποτε άλλη μορφή κοινοποίησης, στην οποία προβαίνει η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, σύμφωνα με την εθνική της νομοθεσία και σε τέτοια περίπτωση εφόσον οι εθνικές διατάξεις το επιτρέπουν, η αρμόδια αρχή στη Δημοκρατία δύναται να κοινοποιεί απευθείας οποιοδήποτε έγγραφο σε πρόσωπο το οποίο ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος είτε προσωπικά, είτε με συστημένη επιστολή ταχυδρομικώς, είτε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

ΜΕΡΟΣ IV ΕΙΣΠΡΑΞΗ Ή ΛΗΨΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αίτηση
είσπραξης.

11.-(1) Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία εισπράττει απαιτήσεις, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.

(2) Όταν η αιτούσα αρχή στη Δημοκρατία, λάβει γνώση οποιασδήποτε πληροφορίας που αφορά τα γεγονότα της αίτησης είσπραξης, τη διαβιβάζει στη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή του άλλου κράτους μέλους.

(3) Το έντυπο της αίτησης είσπραξης καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Υπουργού που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Προϋποθέσεις υποβολής αίτησης είσπραξης.

12.-(1) Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο εδάφιο (6) του άρθρου 15, η αιτούσα αρχή στη Δημοκρατία δε δύναται να υποβάλει αίτηση είσπραξης, εάν και καθόσον χρόνο η απαίτηση ή/ και ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση αυτής στη Δημοκρατία αμφισβητείται σε αυτή.

(2) Πριν από την υποβολή αίτησης είσπραξης πρέπει να κινηθούν οι δέουσες διαδικασίες είσπραξης, οι οποίες ισχύουν στη Δημοκρατία εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- (α) αν είναι πρόδηλο ότι δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς είσπραξη της απαίτησης στη Δημοκρατία ή ότι οι διαδικασίες αυτές δεν θα καταλήξουν στην εξόφληση της απαίτησης, και η αιτούσα αρχή έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής,
- (β) εάν η εφαρμογή των διαδικασιών αυτών στη Δημοκρατία θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσχέρειες.

Τίτλος, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης και άλλα συνοδευτικά έγγραφα.

13.-(1) Κάθε αίτηση είσπραξης συνοδεύεται από ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, ο οποίος καθορίζεται στον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1189/2011.

(2) Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής αντικατοπτρίζει το ουσιώδες περιεχόμενο του αρχικού τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση και συνιστά τη μοναδική βάση για τα μέτρα είσπραξης και τα ασφαλιστικά μέτρα τα οποία λαμβάνονται σε αυτό το κράτος μέλος:

Νοείται ότι, ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής.

(3) Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- (α) πληροφορίες αναφορικά με το συσχετισμό του με τον αρχικό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης, περιγραφή της απαίτησης, περιλαμβανομένων της φύσης της, της χρονικής περιόδου που καλύπτει η απαίτηση, τυχόν ημερομηνιών σχετικών με τη διαδικασία εκτέλεσης της απαίτησης καθώς και του ποσού της απαίτησης και της επιμέρους ανάλυσης αυτού σε κεφάλαιο, οφειλόμενους τόκους, κ.τ.λ.
- (β) όνομα και άλλα στοιχεία σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του οφειλέτη
- (γ) όνομα, διεύθυνση και άλλες λεπτομέρειες επαφής όσον αφορά:
 - (i) το γραφείο που είναι υπεύθυνο για τον προσδιορισμό της απαίτησης και, αν διαφέρει
 - (ii) το γραφείο από το οποίο δύναται να εξασφαλιστούν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την απαίτηση ή τις δυνατότητες αμφισβήτησης της υποχρέωσης πληρωμής.

(4) Η αίτηση είσπραξης μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.

(5) Με σκοπό την εκτέλεση της απαίτησης για την οποία ζητήθηκε αίτηση συνδρομής, το κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής χρησιμοποιεί τον ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες αυτού.

(6) Ο αποδέκτης μπορεί να αιτηθεί να λάβει τον ενιαίο τίτλο ή αντίγραφο αυτού σε μία από τις άλλες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το αίτημα αυτό πρέπει να υποβληθεί εντός επτά εργάσιμων ημερών από την πρώτη ημερομηνία κατά την οποία αυτός ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση, γνωστοποιείται στον αποδέκτη ή χρησιμοποιείται εναντίον του:

Νοείται ότι, τέτοια μεταγενέστερη διαβίβαση μίας άλλης μετάφρασης του ενιαίου τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος που

λαμβάνει την αίτηση, δεν επηρεάζει το κύρος των μέτρων είσπραξης ή των ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί με βάση τον ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής.

Εκτέλεση της αίτησης είσπραξης στη Δημοκρατία.

14.-(1) Με σκοπό την είσπραξη, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αίτησης είσπραξης τυγχάνει χειρισμού ως απαίτηση της Δημοκρατίας, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα Νόμο:

Νοείται ότι, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία ασκεί τις εξουσίες και διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία για απαιτήσεις που αφορούν τον ίδιο ή, στην απουσία ίδιου, παρόμοιο φόρο ή δασμό, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα Νόμο.

(2) Εάν η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία κρίνει ότι δεν επιβάλλονται στη Δημοκρατία οι ίδιοι ή παρόμοιοι φόροι ή δασμοί, ασκεί τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία για απαιτήσεις που αφορούν φόρους επί των προσωπικών εισοδημάτων, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα Νόμο.

(3) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία δεν υποχρεούται να παρέχει σε απαιτήσεις άλλων κρατών μελών τα προνόμια, τα οποία παρέχει σε παρόμοιες απαιτήσεις που γεννώνται στη Δημοκρατία, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ της Δημοκρατίας και άλλου κράτους μέλους ή προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία της Δημοκρατίας και σε περίπτωση που η Δημοκρατία παρέχει προνόμια σε απαιτήσεις κάποιου κράτους μέλους, τότε αυτή δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή των ίδιων προνομίων στις ίδιες ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών μελών υπό τις ίδιες προϋποθέσεις.

(4) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία εισπράττει την απαίτηση στο νόμισμα της Δημοκρατίας.

(5) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία πληροφορεί την αιτούσα αρχή το συντομότερο δυνατόν για τις ενέργειες που έγιναν σε σχέση με την αίτηση είσπραξης.

(6) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία επιβάλλει τόκους για εκπρόθεσμη πληρωμή από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης είσπραξης, σύμφωνα με τον περί του Ενιαίου Δημοσίου Επιτοκίου Υπερημερίας Νόμο.

(7) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία δύναται, εάν οι νόμοι, οι κανονισμοί ή οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στη Δημοκρατία το επιτρέπουν, να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή να επιτρέπει πληρωμή με δόσεις με την επιβολή τόκου και ακολούθως ενημερώνει ανάλογα την αιτούσα αρχή.

(8) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21 (1), η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή εμβάζει στην αιτούσα αρχή τα ποσά που εισέπραξε σε σχέση με την απαίτηση και τους τόκους που αναφέρονται στα εδάφια (6) και (7).

Αμφισβητήσεις.

15.-(1) Οι αμφισβητήσεις σχετικά με την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή τον ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, καθώς και οι αμφισβητήσεις σχετικά με την εγκυρότητα της κοινοποίησης που διενεργήθηκε από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρμόδιων οργάνων του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που στα πλαίσια διαδικασίας είσπραξης της απαίτησης, ένα ενδιαφερόμενο μέρος αμφισβητήσει την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση αυτής στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή τον ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση αυτής στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή πληροφορεί το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος ότι πρέπει να υποβάλει την αμφισβήτηση του ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής, σύμφωνα με την ισχύουσα σε αυτό νομοθεσία.

(2) Αμφισβητήσεις σχετικά με τα μέτρα εκτέλεσης της απαίτησης, τα οποία λήφθηκαν στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής ή σχετικά με την εγκυρότητα της κοινοποίησης που διενεργήθηκε από την λαμβάνουσα την αίτηση αρχή, υποβάλλονται στο αρμόδιο όργανο του κράτους μέλους της εν λόγω αρχής, σύμφωνα με την ισχύουσα σε αυτό νομοθεσία.

(3) Σε περίπτωση που υποβληθεί αμφισβήτηση στο αρμόδιο όργανο του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής σύμφωνα με το εδάφιο (1), τότε η αιτούσα αρχή πληροφορεί σχετικά τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή και αναφέρει την έκταση στην οποία δεν αμφισβητείται η απαίτηση.

(4) Μόλις η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή λάβει τις πληροφορίες οι οποίες αναφέρονται στο εδάφιο (3), είτε από την αιτούσα αρχή, είτε

από το ενδιαφερόμενο μέρος, αναστέλλει τη διαδικασία εκτέλεσης της απαίτησης όσον αφορά το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εκκρεμούσης της απόφασης του αρμόδιου στο θέμα αυτό οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υποβάλει διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το εδάφιο (6).

(5) Μετά από αίτημα της αιτούσας αρχής ή σε περίπτωση που αυτό κρίνεται αναγκαίο από τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 17, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία δύναται να λάβει ασφαλιστικά μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης της απαίτησης, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία το επιτρέπουν.

(6) Η αιτούσα αρχή δύναται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται, να ζητά από τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση ή το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εφόσον οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής το επιτρέπουν και κάθε τέτοιο αίτημα πρέπει να αιτιολογείται:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο με την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής.

(7) Σε περίπτωση έναρξης διαδικασίας αμοιβαίας συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής ή του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής και η έκβαση της διαδικασίας ενδέχεται να επηρεάσει την απαίτηση για την οποία ζητήθηκε συνδρομή, τα μέτρα είσπραξης αναστέλλονται ή διακόπτονται μέχρι τον τερματισμό της διαδικασίας αυτής, εκτός εάν η εν λόγω διαδικασία σχετίζεται με υπόθεση που χαρακτηρίζεται ως επείγουσα, λόγω απάτης ή αφερεγγυότητας και σε περίπτωση αναστολής ή διακοπής των μέτρων είσπραξης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (5).

Τροποποίηση ή απόσυρση της αίτησης είσπραξης.

16.-(1) Η αιτούσα αρχή πληροφορεί άμεσα τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση της αίτησης είσπραξης που έχει υποβάλει ή για την απόσυρσή της και αναφέρει τους λόγους για την τροποποίηση ή την απόσυρση αυτής.

(2) Σε περίπτωση που η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται σε απόφαση του αρμόδιου οργάνου, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο

15(1), η αιτούσα αρχή γνωστοποιεί την απόφαση αυτή μαζί με τον αναθεωρημένο ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, η οποία προβαίνει στη συνέχεια στη λήψη περαιτέρω μέτρων είσπραξης με βάση τον αναθεωρημένο τίτλο.

(3) Τα μέτρα είσπραξης ή τα ασφαλιστικά μέτρα που ήδη λήφθηκαν με βάση τον αρχικό ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, μπορούν να συνεχιστούν με βάση τον αναθεωρημένο τίτλο, εκτός εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται στην ακυρότητα του αρχικού τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή του αρχικού ενιαίου τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής.

(4) Καθόσον αφορά τον αναθεωρημένο τίτλο, ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 13 και 15.

Αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

17.-(1) Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία το επιτρέπουν και σύμφωνα με τις διοικητικές πρακτικές αυτής, για διασφάλιση της είσπραξης όταν η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής αμφισβητείται κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, ή όταν η απαίτηση δεν αποτελεί ακόμη αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, στην έκταση που η λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι επίσης δυνατή, σε παρόμοιες περιπτώσεις, σύμφωνα με τις νομοθετικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

(2) Σε περίπτωση που έχει συνταχθεί έγγραφο, το οποίο επιτρέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής και αφορά την απαίτηση για την είσπραξη της οποίας ζητείται αμοιβαία συνδρομή, αυτό επισυνάπτεται στην αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής και το έγγραφο αυτό δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής.

(3) Η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.

(4) Ο τύπος της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Υπουργού που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Κανόνες που διέπουν την αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

18. Για την εφαρμογή του άρθρου 17, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, τα άρθρα 11(2), 14 (1) και (2), 15 και 16.

Δικαίωμα άρνησης παροχής συνδρομής.

19.-(1) Όταν η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή βρίσκεται στη Δημοκρατία, αυτή δεν υποχρεούται:

- (α) να παρέχει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 11 έως 17 συνδρομή, εάν η είσπραξη της απαίτησης λόγω της κατάστασης του οφειλέτη, μπορεί να δημιουργήσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες στη Δημοκρατία, εφόσον οι νόμοι, οι κανονισμοί και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στη Δημοκρατία επιτρέπουν τέτοια εξαίρεση για παρόμοιες απαιτήσεις που γεννήθηκαν στη Δημοκρατία·
- (β) να παρέχει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 6 και 8 έως 17 συνδρομή, εάν η υποβαλλόμενη βάσει των άρθρων 6, 8, 9, 11 ή 17 αρχική αίτηση συνδρομής, αφορά απαιτήσεις παλαιότερες των πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η απαίτηση κατέστη πληρωτέα στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αρχικής αίτησης συνδρομής·

Νοείται ότι, όταν αμφισβητείται η απαίτηση ή ο αρχικός τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, η προθεσμία των πέντε ετών θεωρείται ότι αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής αποφαινεται ότι η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής αναβάλλουν την πληρωμή ή καταρτίζουν πρόγραμμα πληρωμών σε δόσεις, η προθεσμία των πέντε ετών θεωρείται ότι αρχίζει από τη στιγμή που λήγει η συνολική προθεσμία πληρωμής·

- (γ) να παρέχει τη συνδρομή, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στη παράγραφο (β) του παρόντος εδαφίου, σε σχέση με απαιτήσεις που είναι παλαιότερες των δέκα ετών, από την ημερομηνία κατά την οποία η απαίτηση κατέστη πληρωτέα στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής·

(δ) να παρέχει συνδρομή εάν το συνολικό ποσό των απαιτήσεων που καλύπτονται από τον παρόντα Νόμο, για το οποίο ζητείται συνδρομή είναι κατώτερο των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (€1500).

(2) Η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή πληροφορεί την αιτούσα αρχή για τους λόγους που αρνείται να ικανοποιήσει την αίτηση συνδρομής.

Παραγραφή.

20.-(1) Τα θέματα που αφορούν την παραγραφή διέπονται αποκλειστικά από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

(2)(α) Όσον αφορά την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής, οι ενέργειες είσπραξης που πραγματοποιούνται από τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή ή για λογαριασμό της, σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και έχουν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, θεωρείται ότι έχουν το ίδιο αποτέλεσμα στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, νοούμενου ότι προβλέπεται αντίστοιχη διάταξη σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

(β) Σε περίπτωση που στην ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής δεν προβλέπεται δυνατότητα αναστολής, διακοπής ή παράτασης της προθεσμίας παραγραφής, οι ενέργειες είσπραξης που πραγματοποιούνται από τη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή ή για λογαριασμό της, σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και οι οποίες, αν είχαν πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή ή για λογαριασμό της στο κράτος μέλος όπου αυτή βρίσκεται, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής, θεωρούνται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτό το τελευταίο κράτος μέλος:

Νοείται ότι, οι παράγραφοι (α) και (β) δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής να λαμβάνουν μέτρα για την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους.

(3) Η αιτούσα αρχή και η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή ενημερώνει η μια την άλλη για οποιεσδήποτε ενέργειες με τις οποίες διακόπτεται, αναστέλλεται ή παρατείνεται η προθεσμία παραγραφής της απαίτησης

για την οποία έχει ζητηθεί η είσπραξη ή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων ή για ενέργειες οι οποίες ενδέχεται να έχουν αυτό το αποτέλεσμα.

Έξοδα.

21.-(1) Πέραν των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο 14(8), η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία επιδιώκει να εισπράξει από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και να παρακρατήσει τα συνδεδόμενα με την είσπραξη έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία.

(2) Η Δημοκρατία παραιτείται, με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας, από τυχόν απαίτηση για απόδοση των εξόδων που προέκυψαν από την αμοιβαία συνδρομή την οποία παρέχει σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και την Οδηγία 2010/24/ΕΕ.

(3) Σε περίπτωση που η είσπραξη της απαίτησης παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία, χαρακτηρίζεται από πολύ μεγάλο ποσό εξόδων ή συνδέεται με την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, η αιτούσα αρχή και η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή μπορούν, ειδικά για κάθε περίπτωση, να συμφωνούν διακανονισμό απόδοσης εξόδων.

(4) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής παραμένει υπεύθυνο έναντι του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής για όλα τα έξοδα και τις ζημίες που υπέστη κατόπιν ενεργειών που κρίθηκαν αβάσιμες, είτε ως προς την ύπαρξη της απαίτησης, είτε ως προς την εγκυρότητα του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης ο οποίος εκδόθηκε από την αιτούσα αρχή ή/και των ληφθέντων ασφαλιστικών μέτρων.

(5) Ο Υπουργός με απόφασή του ορίζει τουλάχιστον ένα λειτουργό δεόντως εξουσιοδοτημένο να διακανονίζει την απόδοση εξόδων που αναφέρονται στο εδάφιο (2) και το όνομα και η διεύθυνση του εν λόγω λειτουργού κοινοποιείται στην Επιτροπή.

ΜΕΡΟΣ V ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Τυποποιημένα
έντυπα και μέσα
επικοινωνίας.

22.-(1) Οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 6(1), οι αιτήσεις κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 9(1), οι αιτήσεις είσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 11(1) ή οι αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 17(1), διαβιβάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα, με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων τα οποία καθορίζονται με Γνωστοποίηση του Υπουργού που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, εκτός αν αυτό δεν είναι

πρακτικά δυνατό για τεχνικούς λόγους και όπου είναι δυνατό, τα έντυπα αυτά χρησιμοποιούνται για οποιαδήποτε περαιτέρω επικοινωνία σχετικά με την αίτηση.

(2) Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης στο κράτος μέλος της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, το έγγραφο που επιτρέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής και τα άλλα έγγραφα τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 13 και 17, διαβιβάζονται επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.

(3) Τα τυποποιημένα έντυπα είναι δυνατό να συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από εκθέσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα ή πιστοποιημένα αντίγραφα ή αποσπάσματά τους, τα οποία επίσης διαβιβάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.

(4) Τα τυποποιημένα έντυπα και η επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα δύνανται επίσης να χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 7.

(5) Τα εδάφια (1) έως (4) δεν εφαρμόζονται για τις πληροφορίες και τα έγγραφα που αποκτώνται κατά την παρουσία σε διοικητικές υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους ή κατά τη συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες που διεξάγονται σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8.

(6) Εάν η επικοινωνία δεν πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα ή με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων, το γεγονός αυτό δε θα επηρεάσει την εγκυρότητα των πληροφοριών που εξασφαλίστηκαν ή των μέτρων που λήφθηκαν κατά την εκτέλεση μιας αίτησης συνδρομής.

Χρήση
ταχυδρομικών
θυρίδων.

23.-(1) Η διαβίβαση αιτήσεων συνδρομής με ηλεκτρονικά μέσα γίνεται με τη χρήση των ακόλουθων ταχυδρομικών θυρίδων:

- (α) τελωνειακοί δασμοί·
- (β) Φόρος Προστιθέμενης Αξίας·
- (γ) ειδικοί φόροι κατανάλωσης·
- (δ) φόρος εισοδήματος ή κεφαλαίου·
- (ε) φόρος ασφαλίστρων·

- (στ) φόροι κληρονομιών και δωρεών·
- (ζ) άλλοι εθνικοί φόροι και τέλη επί ακίνητης περιουσίας εκτός από τους προαναφερόμενους·
- (η) εθνικοί φόροι και τέλη για τη χρήση ή ιδιοκτησία μέσων μεταφοράς·
- (θ) άλλοι φόροι και τέλη που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό του αιτούντος κράτους·
- (ι) φόροι και τέλη που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό εδαφικών ή διοικητικών υποδιαιρέσεων του αιτούντος κράτους, εξαιρουμένων των φόρων και τελών που επιβάλλονται από τοπικές αρχές·
- (ια) φόροι και τέλη που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό τοπικών αρχών·
- (ιβ) άλλες απαιτήσεις που έχουν ως βάση φόρους·
- (ιγ) επιστροφές, παρεμβάσεις και άλλα μέτρα που αποτελούν μέρος του συστήματος ολικής ή μερικής χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), συμπεριλαμβανομένων των ποσών που επιβάλλονται σε σχέση με τις εν λόγω δράσεις, και εισφορές και άλλα τέλη που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης.

(2) Κατά την υποβολή αίτησης με ηλεκτρονικά μέσα, η αιτούσα αρχή απευθύνει την αίτησή της στην ταχυδρομική θυρίδα της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, η οποία αντιστοιχεί στη θυρίδα από την οποία αποστέλλεται η αίτηση.

(3) Σε περίπτωση που η αίτηση συνδρομής αφορά κοινοποίηση εγγράφων σε σχέση με περισσότερους του ενός τύπου φόρων, δασμών ή άλλων μέτρων, η αιτούσα αρχή αποστέλλει την αίτηση σε ταχυδρομική θυρίδα που έχει δημιουργηθεί για έναν τουλάχιστον από τους τύπους απαιτήσεων που αναφέρονται στα προς κοινοποίηση έγγραφα.

(4) Όταν η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή απαντά στην αίτηση με ηλεκτρονικά μέσα, απευθύνει τις απαντήσεις της στην ταχυδρομική θυρίδα από την οποία αποστάληκε η αίτηση.

Χρήση των
γλωσσών.

24.-(1) Όλες οι αιτήσεις συνδρομής, τα τυποποιημένα έντυπα κοινοποίησης και οι ενιαίοι τίτλοι που επιτρέπουν την εκτέλεση της απαίτησης αποστέλλονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής ή συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή και το γεγονός ότι ορισμένα μέρη των εγγράφων αυτών έχουν συνταχθεί σε γλώσσα διαφορετική από την επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, δεν επηρεάζει την εγκυρότητα τους ή την εγκυρότητα της διαδικασίας, εφόσον η διαφορετική αυτή γλώσσα έχει συμφωνηθεί μεταξύ των οικείων κρατών μελών.

(2) Τα έγγραφα για τα οποία ζητείται η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 9, μπορούν να διαβιβάζονται στη λαμβάνουσα την αίτηση αρχή σε μια επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

(3) Όταν η αίτηση συνοδεύεται από έγγραφα άλλα από αυτά που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (2) του παρόντος άρθρου, η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή μπορεί, κατά περίπτωση, να απαιτήσει από την αιτούσα αρχή τη μετάφραση των εν λόγω εγγράφων στην επίσημη γλώσσα, ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της λαμβάνουσας την αίτηση αρχής, ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα αποφασίσουν διμερώς τα οικεία κράτη μέλη.

Γνωστοποίηση
πληροφοριών και
εγγράφων.

25.-(1) Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται, υπό οποιαδήποτε μορφή, σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο και την Οδηγία 2010/24/ΕΕ, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απόρρητου και τυγχάνουν της προστασίας που προβλέπεται για τέτοιου είδους πληροφορίες από τις ισχύουσες στη Δημοκρατία νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις:

Νοείται ότι, οι πιο πάνω πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή των μέτρων εκτέλεσης ή των ασφαλιστικών μέτρων όσον αφορά τις απαιτήσεις που καλύπτονται από τον παρόντα Νόμο καθώς και για τον προσδιορισμό και την επιβολή υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

(2) Όταν η Δημοκρατία παρέχει τις πληροφορίες, επιτρέπει τη χρήση τους για σκοπούς άλλους από αυτούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1) στο κράτος μέλος που λαμβάνει τις πληροφορίες, αν, σύμφωνα με την ισχύουσα σε αυτή νομοθεσία, οι πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παρόμοιους σκοπούς.

(3) Όταν η αιτούσα αρχή ή η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία, θεωρεί ότι οι πληροφορίες που εξασφαλίστηκαν σύμφωνα

με τον παρόντα Νόμο ενδέχεται να είναι χρήσιμες για τους σκοπούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1) σε τρίτο κράτος μέλος, μπορεί να διαβιβάζει τις πιο πάνω πληροφορίες σε αυτό το κράτος, νοουμένου ότι η διαβίβασή τους είναι σύμφωνη με τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο και σε τέτοια περίπτωση, η αιτούσα αρχή ή η λαμβάνουσα την αίτηση αρχή στη Δημοκρατία ενημερώνει το κράτος μέλος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες σχετικά με την πρόθεσή της να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες σε τρίτο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες, μπορεί να προβάλει αντίρρηση για τη γνωστοποίηση των πληροφοριών εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε την ενημέρωση από το κράτος μέλος που επιθυμεί να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες:

Νοείται ότι η άδεια χρησιμοποίησης πληροφοριών, σύμφωνα με το εδάφιο (2), οι οποίες έχουν διαβιβάσθει σύμφωνα με το παρόν εδάφιο, μπορεί να χορηγηθεί μόνο από το κράτος μέλος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες.

(4) Κάθε πληροφορία που έχει γνωστοποιηθεί σε οποιαδήποτε μορφή στη Δημοκρατία σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο και την Οδηγία 2010/24/ΕΕ, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο από όλες τις αρχές της Δημοκρατίας, υπό τους ίδιους όρους με παρόμοιες πληροφορίες που αποκτώνται εντός αυτής.

ΜΕΡΟΣ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εφαρμογή άλλων συμφωνιών περί συνδρομής.

26.-(1) Ο παρών Νόμος δεν εμποδίζει την παροχή ευρύτερης συνδρομής, που απορρέει δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διευθετήσεων με άλλα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης δικαστικών ή εξωδικαστικών πράξεων.

(2) Όταν η Δημοκρατία συνάπτει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διευθετήσεις σε θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα Νόμο, εκτός από τη ρύθμιση μεμονωμένων περιπτώσεων, ενημερώνει αμελλητί την Επιτροπή.

(3) Κατά την παροχή της ευρύτερης αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει διμερούς ή πολυμερούς συμφωνίας ή διευθέτησης, η Δημοκρατία δύναται να χρησιμοποιεί το ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνιών και τα τυποποιημένα έντυπα που θεσπίζονται για την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και της Οδηγίας 2010/24/ΕΕ.

Πληροφόρηση Επιτροπής.

27.-(1) Η Δημοκρατία πληροφορεί ετησίως την Επιτροπή έως την 31^η Μαρτίου για τα ακόλουθα:

- (α) τον αριθμό των αιτήσεων για παροχή πληροφοριών, κοινοποίηση και είσπραξη ή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων που αποστέλλει προς και λαμβάνει από κάθε άλλο κράτος μέλος κατά το προηγούμενο έτος·
- (β) το ποσό των απαιτήσεων για τις οποίες ζητείται συνδρομή είσπραξης και τα εισπραχθέντα ποσά κατά το προηγούμενο έτος.

(2) Η Δημοκρατία δύναται να παρέχει κάθε άλλη πληροφορία η οποία μπορεί να είναι χρήσιμη για την αξιολόγηση της παροχής αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει του παρόντος Νόμου και της Οδηγίας 2010/24/ΕΕ.

Εφαρμογή
ορισμένων
άρθρων του
παρόντος Νόμου.

28. Τα άρθρα 6(1), 9, 11, 13(1), (2) και (3), 14(5), (6), (7) και (8), 16, 17(1) και (2) και 22(1), (2), (3) και (4) του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1189/2011.

Γνωστοποιήσεις.

29. Ο Υπουργός δύναται να εκδίδει Γνωστοποιήσεις που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Κατάργηση και
μεταβατικές
διατάξεις.
197(I) του 2004.

30.-(1) Ο περί Αμοιβαίας Συνδρομής για την Είσπραξη Απαιτήσεων Σχετικών με Ορισμένες Εισφορές, Δασμούς, Φόρους και Άλλα Μέτρα Νόμος από την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου καταργείται.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα,
Τρίτο (I):
30.4.2004
14.12.2007.

(2) Οι περί Αμοιβαίας Συνδρομής για την Είσπραξη Απαιτήσεων Σχετικών με Ορισμένες Εισφορές, Δασμούς, Φόρους και Άλλα Μέτρα Κανονισμοί καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου:

Νοείται ότι η συνέχεια της νομοθεσίας δεν επηρεάζεται από την αντικατάσταση του καταργηθέντος νόμου και κανονισμών από τον παρόντα Νόμο.

(3) Χωρίς επηρεασμό του κύρους των ενεργειών ή των διαδικασιών οι οποίες έγιναν ή ακολουθήθηκαν με βάση το καθεστώς που ίσχυε πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου, εκκρεμή ζητήματα ή διαδικασίες που άρχισαν, αλλά δεν ολοκληρώθηκαν κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου, θα διεκπεραιωθούν, κατά το δυνατόν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και των Γνωστοποιήσεων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, καθώς και του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1189/2011.

Έναρξη της
ισχύος του
παρόντος Νόμου.

31. Η έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου θεωρείται ότι άρχισε την
1^η Ιανουαρίου 2012.

Αρ. Φακ.: 23.01.053.107-2012

ΑΚ/ΕΧ